

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Η δόξα του Χίτλερ δεν αφήνει πολλούς να κοιμούνται. Και όπως φαίνεται τάραξε και τον ύπνο του βουλευτή κ. Α. Α. Πάλλη, που βρήκε κάποιον τρόπο εύκολο να τον μιμηθεί, χτυπώντας κατακέφαλα την εργαζόμενη γυναίκα. Και ούτε λίγο ούτε πολύ, υπέβαλε στη Βουλή μια πρόταση νόμου **να μὴ διοριστῆ γιὰ τρία χρόνια καμιά γυναίκα δημόσιος υπάλληλος**. Τώρα γιατί **τρία χρόνια καμιά γυναίκα δημόσιος ὑπάλληλος**, αυτό δεν το εξηγεί. Εύτυχως ἡ Βουλή ἀπέρριψε τὴν πρόταση κι ἔτσι γιὰ τὴν ὥρα ἔχουν ἀκόμα τὸ δικαίωμα τὰ κορίτσια μας νὰ δουλεύουν τίμια γιὰ τὸ φῶμί τους. Ὡς τόσο ἄς διαβάσει ὁ κ. Α. Α. Π. σὲ ἄλλη στήλη τοῦ «Ἀγώνα» τί σκέπτονται οἱ γερμανίδες—δσες ἔχουν ἀκόμα δικαίωμα νὰ σκέπτονται—γιὰ τὸ Χίτλερ καὶ τίς οικονομικὲς του μεθόδους. Καλὰ θὰ κάμουν ὅμως καὶ οἱ γυναῖκες ὑπάλληλοι νὰ ἀγρυπνοῦν, γιατί δὲν μποροῦν νὰ ξέρουν πότε κι ἀπὸ ποιὸν θὰ τίς βρῆ τὸ κακό. Τὸ σπαθὶ τοῦ Δαμοκλῆ κρέμεται ἀπάνω στὸ κεφάλι τους.

* *

Καὶ ἄλλος κίνδυνος, ποὺ ἀπειλοῦσε τὸν κλάδο τῶν καθηγητριῶν κατωρθώθηκε εὐτυχῶς νάποσο θετῆ χάρις στὶς σύντονες ἐνέργειες τῶν ἐνδιαφερομένων. Στὴν τροποποίηση δηλ. τῶν νόμων «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως» εἶχε γίνει πρόταση νὰ περιοριστῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν καθηγητριῶν καὶ ναυξηθῆ τῶν ἀντρῶν, στὰ γυμνάσια θηλέων. Αὐτὸ θὰ ἦταν ἓνα χτύπημα σκληρὸ καὶ ἀδικο σ'έναν κόσμον γυναικῶν ἐπιστημόνων, ποὺ τιμᾷ ἀληθινὰ τὸν κλάδο. Ἀντὶ νὰ γίνῃ μιὰ καλὴ ἀρχὴ καὶ νὰ διοριστῆ γυναίκα γυμνασιάρχης ἐκ βῆθι ποὺ ἔχει τὰ περισσότερα δικαιώματα—καὶ ὅλοι ξέρουν πὼς αὐτὴ εἶναι ἡ κ. Ρόζα Ἰμβριώτη—ζητοῦν νὰ περιορίσουν καὶ τίς λίγες ἀκόμα θέσεις ποὺ μένουν γιὰ τίς γυναῖκες. Εὐτυχῶς τὸ κακὸ τὸ ἐπρόλαβαν. Εἶναι ὅμως σκόπιμο νὰ προσέχαμε ἀπὸ ποῦ φουὰ ὁ ἀγέρας γιὰ νὰ κλείνομε ἐγκαίρως τὰ παράθυρα.

* *

Μὲ τὸν τίτλο «Ἀπάντησις πρὸς γηραιούς» δημοσιεύτηκε στὸ «Ἐλεύθερο Βῆμα» τῆς 30 Δεκ. ἓνα ἄρθρο μὲ τὴν ὑπογραφὴ «Ἐνας νέος».

Ἀπαντώντας στὴ κατηγορία ὅτι ἡ νέα γενεὰ δὲν ἔχει ἰδανικά, ὁ ἀρθρογράφος ἐξηγεῖ ὅτι τὰ ἰδανικά τῆς περασμένης γενεᾶς, ὅπως ἐκατάντησαν δὲν μποροῦν νὰ ἱκανοποιήσουν, πολὺ λιγώτερο νὰ ἐνθουσιάσουν τοὺς νέους. Καὶ ἀποδείχνει πὺς θρησκεία, πατρίδα, οἰκογένεια, ἠθική, ἔχουν ξεπέσει σὲ λέξεις ἄδειες, χωρὶς περιεχόμενο. Μιλώντας γιὰ τὴν οἰκογένεια γράφει τὴν ἐκκόλουθα :

«Ἡ οἰκογένεια! Πὺς ὁ καθένας μας ἀγαπᾷ τὸ σπίτι καὶ τοὺς δικούς του, ποῖος τὸ ἀμφισβητεῖ: Ἄν δῖμος ὁ ἀγώνας τῆς ζωῆς ἔγινε, μὲ τὸν καιρὸ, τόσο σκληρὸς πὺς εἶναι πιά ἀδύνατον νὰ κρατηθῆ ἡ αὐστηρὴ ὀργάνωση τῆς οἰκογενείας, σ' αὐτὸ δὲν φταίμε ἐμεῖς οἱ νέοι. Καί, τὸ κάτω-κάτω, ἡ παλιὰ συγκρότηση τῆς ἐλληνικῆς οἰκογενείας στηριζόταν κυρίως σὲ μιὰ βασικὴ ἰδέα ἀπαράδεκτη πιά γιὰ σήμερα, τὴν ἰδέα πὺς ἡ γυναῖκα εἶναι καὶ πρέπει νὰ μείνει ἕνα πλάσμα ἀθεράπευτα κατώτερο ἀπὸ τὸν ἄντρα. Τὸ θεωρεῖτε αὐτὸ ἀλήθεια τόσο ἀξιοζήλευτο ἰδανικό, καὶ νοσταλγεῖτε τὴν ἐποχὴ πὺς οἱ γυναῖκες, δηλαδὴ τὸ μισὸ ἔθνος, ἔμεναν ὅλη τους τὴ ζωὴ κλεισμένες μέσα στὰ σπίτια χωρὶς νὰ τολμοῦν νὰ βγῶν μονάχες στὸ δρόμο, ἀνίκανες νὰ κυβερνηθοῦν, ἀνίκανες ν' ἀντικρύσουν τὴ ζωὴ γιὰ νὰ ἐπιδιώξουν τὰ δικαιώματά τους καὶ νὰ ὑπερασπίσουν τὰ συμφέροντά τους — ἰσόβια βάση γιὰ τὸν ἄντρα προσατάτη τους — ἰσόβια θύματα γιὰ τὸν ἄντρα ἐκμεταλλετὴ τους: Τὴν ἐποχὴ πὺς ἀπὸ τίς πολιτισμένες χώρες ξεκινοῦν οἱ ἀποστολὲς γιὰ νὰ πᾶνε στοὺς ἀντίποδες, στὶς βάρβαρες φυλὲς τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ τίς φωτίσουν καὶ νὰ τίς ἀπολυτροῶσουν ἀπὸ τὴν πρωτόγονη, τὴν παιδιὰτικὴ νοοτροπία τους, τὸ βρῖσκετε ἐσεῖς πὺς θὰ ἦταν τόσο ἀξιόλογο ἰδανικό τὸ νὰ προσπαθοῦμε νὰ διατηρήσομε στὶς ἀδελφές μας καὶ στὶς αὐριανές μας γυναῖκες — στολισμένες κι αὐτὲς μὲ φτερά καὶ προβιῆς καὶ παρδαλὰ κουρέλια — τὴν ἴδια πρωτόγονη διανοητικὴτητα, τὴν ἴδια παιδιὰτικὴ ἀναπηρία:»

Ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ νὰ ἀναδημιουργήσομε μιὰ κοινωνία εἶναι νὰ ἀντικρύσομε θάρρετὰ τὴν πραγματικότητα τὴν τωρινή. Ἡ ἐμολογία αὐτὴ ἐνὸς «νέου» μᾶς δίνει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ νέα γενεὰ τουλάχιστο, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὸ βᾶρος κούφρων ἰδανικῶν, θὰ μπορέσει νὰ βάλῃ ἕνα δρόμο δημιουργικὸ πρὸς ἕνα καλύτερο αὐριο.

* *

Μὲ τὴ συνηθισμένη τσαπατσουλιά πὺς ἀνακατῶνε ὅλα τὰ ζητήματα, ἔχουν δὲν ἔχουν σχέση μετὰξὺ τους, ἔγινε πάλι λόγος καὶ γιὰ τὸν «Ἀγῶνα τῆς Γυναίκας» στὴ συζήτηση πὺς ἔγινε στὴ Βουλὴ στὶς 26 Ἰαν. γιὰ τὴν τιμωρία τοῦ καθηγητῆ κ. Δελμούζου. Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐπερωτᾷ τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ ἀρθρο 16 τοῦ Συντάγματος προστατεύεται ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψης καὶ τονίζει ὅτι ἔγιναν μεγάλοι ἀγῶνες γιὰ νὰ ἐπιβληθῆ ἡ δημοτικὴ γλῶσσα. Ὁ βουλευτὴς κ. Μοσχούλας ἀπαντᾷ «Γι' αὐτὸ μ' αὐτὰ πὺς ἐκάματε ἐδημιουργήσατε τὸν περίφημο «Ἀγῶνα τῆς Γυναίκας».

Παπαναστασίου. Ὁ Ἀγῶνας τῆς Γυναίκας ἀπο-

θλέπει εις πολιτικά δικαιώματα και ουδεμίαν σχέσιν έχει με τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης».

Καί ἔμωσ σὲ πῶσα ἑλληνικά μυαλά εἶλα τὰ εἰς **ισμός** εἶναι συνώνυμα: σοσιαλισμός, κομμουνισμός, δημοτικισμός, μαλλιαρισμός, φεμινισμός... καί ἐπεταί συνέχεια.

**

Σὲ προηγούμενο φύλλο τοῦ «Ἄγωνα» εἶχαμε ἐκφράσει τὴ βαθιὰ μας ἀπογοήτευση γιὰ τὴ διάλυση τοῦ σώματος τῶν ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν, ποὺ εἶχαν προσφέρει τόσες καὶ τόσες ὑπηρεσίες γιὰ τὴν υἰγια τοῦ κοσμάκη, γιὰ τὴν πρόληψη τῆς ἀρώστιας, γιὰ τὸ διαφωτισμὸ τῶν λαϊκῶν μανάδων πῶς νὰ φροντίξουν γιὰ τὰ παιδιὰ τους καὶ τόσα ἄλλα. Ὡς τόσο τὸ Ἰπουργεῖο ὑγεινῆς, ἀναγνωρίζοντας τὸ κενὸ ποὺ δημιουργοῦσε, ἀποφάσισε νὰναδιοργανώσῃ τὸν κλάδο. Καί πρόβλεψε στὸ νέο νόμο γιὰ τὸν ξαναδιορισμὸ τῶν Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν ποὺ εἶχαν μορφωθῆ με δαπάνες τοῦ Κράτους, καὶ εἶχαν ὑπηρετήσῃ στὸ Ἰγειονομικὸ κέντρο. Ὁ νέος νόμος ἔμωσ ἀντὶ νὰ τὸν ξαναφέρει με τὸ ρυθμὸ ποὺ εἶχαν, τίς ὑποβίβαζε σὲ βαθμὸ γραφέα. Μέπιμονή καὶ δεξιότητα, με ὑπομνήματα καὶ ἐνέργειες προσωπικῆς, κατόρθωσαν νὰ κερδίσουν τὸ ζήτημά τους καὶ νὰ πετύχουν ὥστε ἡ Γερουσία νὰ ὑποστηρίξει τὴν τροπολογία ποὺ ζητοῦσαν καὶ καὶ νὰ πάρουν τὸ βαθμὸ **Γραμματέως Β'** ὅπως ἦταν δίκιο. Αὐτὸ θὰ πῆ συνειδητὴ πᾶλη καὶ ὄχι ραγιαδικὴ καὶ μοιρολατρικὴ ὑποταγή. Συγχαίρομε ἐλόθερμα τίς ἄξιες ἀγωνίστριες.

**

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν στὴν Ἰσπανία, ὅπου οἱ γυναῖκες ψηφίσανε γιὰ πρώτη φορὰ, ἦταν βέβαια μιὰ νίκη γιὰ τὰ κόμματα τῆς δεξιᾶς. Ἐκεῖνοι στοὺς ὁποίους τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ἦταν δυσάρεστο ἀπέδωκαν τὴν νίκη αὐτὴ στὴν γυναικεῖα ψήφο. Ἀλλὰ ὅπως ἀναφέρει ἡ Dr Paulina Luisi (ποὺ θρίσκεται τῶρα στὴν Ἰσπανία) τὸ ὅτι ἀκόμη ἐγιναν ἐκλογές, ὀφείλεται στὰ κόμματα τῆς δεξιᾶς, ποὺ ἔφεραν καὶ τὴν διάλυση τῆς Βουλῆς. Αὐτὴ ἡ κίνηση πρὸς τὰ δεξιὰ μεγάλωνε ὄλους τοὺς προηγούμενους μῆνες, ὅταν ἀκόμη οἱ γυναῖκες δὲν ἐξασκοῦσαν καμιά πολιτικὴ ἐπιρροή καὶ ἀντιπροσωπεύονταν με' στὴ Βουλὴ μόνο με τρεῖς γυναῖκες σὲ ὄλικὸ ἀριθμὸ 473 μελῶν. Μποροῦσε ποτὲ ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ νάχει ἄλλο ἀποτέλεσμα ὅταν τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς ἦταν χωρισμένα σὲ 7 δμάδες ἀπέναντι μιᾶς ἐνωμένης δεξιᾶς; Φυσικὰ κάθε ἐκλογέας ἀντρας ἢ γυναίκα, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίσει σύμφωνα με τὴ συνειδησή του, εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά, ἀλλὰ οἱ γυναῖκες ἔς εἶναι βέβαιες ὅτι πάντα ἡ νικημένη μερίδα θ' ἀποδώσει τὴν ἦττα τῆς σ' αὐτὲς ἑν καὶ αὐτὴ ἡ ἀντίληψη δὲν μπορεῖ νὰ βασιστεῖ ποῦθενά.